

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

D. K. (1) w 2002 roku poznała P. M. (1), który zajmował się szeroko rozumianym doradztwem i pośrednictwem finansowym. Początkowo nie była to znajomość bliska, została ona odnowiona w 2011 roku, kiedy to D. K. (1) ze swoim ówczesnym mężem S. S. podjęli decyzję o sprzedaży należących do nich sieci restauracji (...).” R. P. M. miało być przygotowanie transakcji i znalezienie potencjalnego nabywcy. W związku z tym, niemal przez cały rok 2011, D. K. często spotykała się z P. M., ich relacja nabrała wkrótce charakteru towarzysko – przyjacielskiego. P. M. sprawiał przy tym wrażenie osoby majątnej, prowadzącej rozległe finansowe interesy, również poza granicami Polski. Wszystkie te okoliczności sprawiły, że D. K. obdarzyła P. M. zaufaniem traktując jako przyjaciela domu i rodziny. Opowiadając o prowadzonych przez siebie interesach, P. M. stwierdził między innymi, że nabył bardzo dobrze prosperującą Fabrykę (...) w W.. W początkach kwietnia 2012 roku, rozmawiając z D. K., P. M. oświadczył, że potrzebuje pieniędzy „na fabrykę porcelany” i poprosił pożyczkę w kwocie 400 000 zł. P. M. z racji zajmowania się sprawami finansowymi D. K. znał jej sytuację majątkową, wiedział więc, że dysponuje ona taką kwotą. Zapewniał przy tym, że jest w posiadaniu odpowiedniego zaplecza finansowego, również za granicą, jednak nie może tych pieniędzy natychmiast wykorzystać bez znacznych strat finansowych. Po kilku dniach namysłu, ufając P. M., D. K. przystała na jego propozycję i 16 kwietnia 2012 zawarła z P. M. w swoim mieszkaniu umowę pożyczki na kwotę 400 000 zł, którą ten ostatni zobowiązywał się zwrócić wraz z odsetkami do 31 grudnia 2012 roku (umowa k 6). Tego też dnia powyższą kwotę wręczyła gotówką P. M.. Dwa, trzy miesiące później, P. M. rozmawiając z D. K. zaproponował jej zakup udziałów we wspomnianej fabryce porcelany, która miała być już jego własnością. Nadal zapewniał, fabryka ta znakomicie prosperuje; zaproponował również zakup udziałów za pożyczoną wcześniej kwotę. D. K. zgodziła się na tę propozycję i 24 września 2012 roku dokonał przelewu kwoty 250 000 zł na wskazane przez P. M. konto. W następnych miesiącach 2012 roku P. M. cały czas zapewniał D. K., iż zakupił dla niej wspomniane udziały, jednak nie przedstawiał na to żadnego dowodu; zapewniał również, że fabryka wciąż świetnie prosperuje. W początkach 2013 roku D. K. zaczęła się dopytywać o zwrot pieniędzy, jednak P. M. zbywał ją, cały czas zapewniając, że pieniądze zwróci. Dopiero wówczas D. K. poznała prawdziwą sytuację finansową P. M..

W rzeczywistości, 11 lutego 2009 roku P. M. zawarł umowę przeniesienia własności 51% udziałów Fabryki (...) w W. za kwotę 358 400 zł, przy czym P. M. uiszczył w terminie pierwszą ratę tej należności (117 600zł). W lipcu 2009 roku Zarząd Fabryki (...) podjął uchwałę o złożeniu wniosku o upadłość z możliwością zawarcia układu, natomiast począwszy od 10 sierpnia 2009 roku Fabryka znajdowała się w stanie upadłości likwidacyjnej; P. M. był jednym z wierzycieli ze zgłoszona wierzytelnością opiewającą na kwotę 354 075, 61 zł. W 2012 roku złożony został plan podziału funduszu masy upadłości dotyczący wierzycieli zakwalifikowanych do kategorii pierwszej i drugiej (wierzytelności P. M. zakwalifikowano do kategorii czwartej – vide akta postępowania upadłościowego k 297 – 474).

W 2012 roku P. M. był dłużnikiem szeregu podmiotów, wobec których część zobowiązań uregulował po otrzymaniu od D. K. wspomnianej wyżej gotówki.

I tak, 11 lipca 2011 roku P. M. pożyczył od J. W. (1) kwotę 650 000 zł. Aktem notarialnym z 2 grudnia 2011 roku poddał się egzekucji tego zobowiązania do kwoty 1 000 000 zł; ponieważ nie wywiązał się ze spłaty zaciągniętego zobowiązania 28 marca 2012 roku wierzycielka uzyskała stosowną klauzulę wykonalności. 16 kwietnia 2012 roku na poczet tego długu zapłacił 50 000 zł, 27 czerwca 2012 roku kwotę 100 000 zł, zaś 29 czerwca i 24 września 2012 roku wpłacił po 30 000 zł.

26 kwietnia 2012 roku P. M. tytułem zwrotu pożyczki z 30 listopada 2011 roku, przekazał na rzecz R. (...) w W. 54 720 zł, zaś 27 września 2012 roku 10 000 zł oraz 10 października 2012 roku 5 000 zł. Na rzecz wspomnianego wyżej podmiotu zasądzono wyrokiem z 30 lipca 2013 roku kwotę 160 280 zł.

27 czerwca 2012 roku P. M. zapłacił kwotę 100 000 zł na rzecz (...) SA w L., który to podmiot uzyskał 13 kwietnia 2010 roku nakaz zapłaty kwoty 572 700,39 zł.

13 sierpnia 2012 roku P. M. poddał się egzekucji z tytułu niespłaconej pożyczki zaciągniętej u P. K. (1) na kwotę 100 000 zł zobowiązując się ją zwrócić do 7 września 2012 roku.

Z deklaracji podatkowych P. M. wynika, że w 2011 roku osiągnął on dochód w wysokości 8 694, 40 zł, natomiast w 2012 roku – 9 448, 16 zł.

P. M. deklarował przez cały czas wolę wywiązania się wobec D. K. z zaciągniętych zobowiązań, jednak dotychczas zwrócił jej jedynie 20 000 zł.

Opisany wyżej stan faktyczny ustalono na podstawie zeznań D. K. (1) (k 19 – 21, 30 – 30v, 479 – 481, 728 – 730), M. G. (1) (k 31 – 32, 731 – 732), W. Z. (1) (k 33 – 34, 732 – 733), kopii umowy pożyczki z dnia 16.04.2012r. (k. 6), kopia weksla i deklaracji wekslowej z dnia 16.04.2012r. (k 7), kopii potwierdzenia złożenia dyspozycji przelewu z dnia 24.09.2012r. (k. 8), kopii potwierdzenia złożenia dyspozycji przelewu z dnia 24.09.2012r. (k. 9), uwierzytelnionych wydruków z podsystemu kontroli zeznań podatkowych PIT-37 za lata 2009-2012 uzyskane z Trzeciego Urzędu Skarbowego w (...) dotyczące P. M. (k. 74-81), wyciągu z uzupełniającej listy wierzytelności Fabryki (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej (k 106), kserokopii zaświadczenia depozytowego (k. 107-108), podstawowych warunków transakcji zakupu akcji Fabryka (...) S.A. z siedzibą w W. (k. 109-119), odstąpienia od umowy i wezwania do zapłaty (k.120), potwierdzenia dokonania przelewu przez P. M. dla odbiorcy (...) S.A. Luxemburg (k. 122), potwierdzenia przelewu z konta P. M. na rzecz (...) S.A. Luxemburg kwoty 100.000zł (k. 123), potwierdzenia przelewu z konta P. M. na rzecz J. W. (1) kwoty 50.000zł z dnia 16.04.2012r (k. 124-125), potwierdzenia przelewu z konta P. M. na rzecz J. W. (1) kwoty 100.000zł z dnia 27.06.2012r. (k. 126), potwierdzenia przelewu z konta P. M. na rzecz J. W. (1) kwoty 50.00zł z dnia 28.06.2012r. (k 127), potwierdzenia przelewu z konta P. M. na rzecz J. W. (1) kwoty 30.00zł z dnia 29.06.2012r. (k. 128), potwierdzenia przelewu z konta P. M. na rzecz J. W. (1) kwoty 50.00zł z dnia 24.09.2012r. (k. 129), potwierdzenia przelewu z konta P. M. na rzecz R. (...) kwoty 54.720 zł z dnia 26.04.2012r. (k. 130), potwierdzenia przelewu z konta P. M. na rzecz R. (...) kwoty 10.000 zł z dnia 26.04.2012r. (k. 131), potwierdzenia przelewu z konta P. M. na rzecz R. (...) kwoty 5.000zł z dnia 10.10.2012r. (k. 132), potwierdzenia przelewu z konta P. M. na rzecz D. S. kwoty 100.000,00 zł z dnia 13.08.2012r. (k. 133), potwierdzenia przelewu z konta P. M. na rzecz D. S. kwoty 20.000,00 zł z dnia 15.03.2013r. (k. 134), potwierdzenia przelewu z konta P. M. na rzecz D. S. kwoty 8.000,00zł z dnia 04.07.2012r. (k. 135), operatu szacunkowy nieruchomości lokalowej w W. przy ul. (...) lok. 29 (k. 138-139), kserokopii akt postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez komornika sądowego dla m.st. W. za sygn. Kms 283/14 (k. 163-189), kserokopii akt postępowania sądowego toczącego się przed Sądem Okręgowym w Wałbrzychu z subsydiarnego aktu oskarżenia P. M. (k. 202-296), kserokopii akt postępowania sądowego toczącego się przed Sądem Rejonowym w Wałbrzychu VI Wydział Gospodarczy o sygn. VI GU55/09 (k. 297-474), odpisu zwykły księgi wieczystej mieszkania przy ul. (...) w W. (k. 485-186), kserokopii wypisu z aktu notarialnego z dnia 02.12.2012r. podpisanego przez J. W. i P. M. (k. 492-495), kserokopii postanowienia SR miasta st. W. I Wydział Cywilny w W. sygn. ICo 828/12 (k. 496-497), kserokopii nakazu zapłaty SR I Wydział Cywilny w K. sygn. INc 97/10 (k. 498-500), kserokopii wypisu z aktu notarialnego z dnia 13.08.2012r. podpisanego przez P. K. i P. M. (1) (k. 501-504), kserokopii postanowienia SR m. st. W. II Wydział Cywilny w W. sygn. II Co 249/13 (k. 505-506), kserokopii nakazu zapłaty SR I Wydział Cywilny dla (...) w W. sygn. INc 10181/11 (k. 509-511), kserokopii wyroku zaocznego SO I Wydział Cywilny w W. sygn. IV C 408/13 (k. 515), kserokopii postanowienia SO I Wydział Cywilny w W. IV C 408/13 w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności (k. 516-517), kserokopii postanowienia SR dla m. st. W. II Wydział Cywilny w W. sygn. II Co 827/14 z dnia 6 maja 2014r. w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przez (...) w W. (k. 520-522), kserokopii postanowienia SR dla m. st. W. I Wydział Cywilny w W. sygn. I Co 383/09 w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przeciwko P. M. przez (...) (k. 525), odpisu zupełny księgi wieczystej mieszkania w W. przy ul. (...) (k. 531-536), kserokopii akt komorniczych Km 283/14 (k. 539-571), a także – częściowo – wyjaśnień P. M. (1) (k 88 – 91, 581 – 582, 724 – 727v, 747).

Oskarżony P. M. (1) nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. W złożonych wyjaśnieniach szeroko opisał swoją sytuację finansową, nie kwestionował zawarcia umowy pożyczki z pokrzywdzoną, stwierdził, że znała ona jego trudną sytuację finansową i poprzez pożyczkę zamierzała przyjść mu z pomocą; otrzymane w ten sposób pieniądze przeznaczył na spłatę wcześniejszych zobowiązań. Zaprzeczył także, aby proponował D. K. sprzedaż akcji Fabryki (...) w W.. Dodał również, iż zamierza spłacić zaciągniętą pożyczkę (P. M. k 88 – 91, 581 – 582, 724 – 727v, 747).

D. K. (1) zeznała, że nie znała rzeczywistej sytuacji finansowej oskarżonego. Co więcej, sprawiał on wrażenie osoby mającej. W początkach kwietnia 2012 roku zwrócił się do niej z prośbą o pożyczkę kwoty 400 000 zł, które przeznaczyć miał na „dofinansowanie Fabryki (...) (D. K. k 480v); zaznaczył również, że dysponuje odpowiednimi środkami finansowymi ulokowanymi na lokacie bankowej, których nie może wykorzystać bez znacznej straty. Pokrzywdzona – jak zeznała dalej – nie dopytywała go o szczegóły tego dofinansowania ufając w szczerść tych deklaracji. Nadto, przed zawarciem umowy pożyczki, a nawet w dniu jej podpisania, P. M. zapewniał D. K., że fabryka prosperuje dobrze, „trzeba ją doinwestować i że to jest świetny biznes i dochodowy interes, z którego można świetnie żyć” (D. K. k 480v). Te zapewnienia powtarzał podczas kolejnych spotkań; we wrześniu 2012 roku, podczas kolejnego ze spotkań z pokrzywdzoną, oskarżony ponownie zapewniał ją że „fabryka prosperuje dobrze, ma dobrą sytuację finansową, przynosi zyski” (D. K. k 480) i zaproponował zakup udziałów w tej fabryce za kwotę 250 000 zł, przy czym dalszą propozycją miało być zakupienie udziałów również za poprzednio pożyczoną kwotę 400 000 zł. D. K. przystała na tę propozycję i wydała 24 września 2012 roku polecenie przelewu na konto P. M. 250 000 zł. Po tej dacie oskarżony nadal zapewniał ją, tym razem o dokonaniu zakupu wspomnianych akcji, jednak nie przedstawiał żadnego dowodu na tę okoliczność. Kiedy zaś w początkach 2013 roku D. K. bardziej stanowczo zaczęła domagać się przekazania udziałów bądź zwrotu gotówki, zerwał z nią kontakt ograniczając się do zwrotu 20 000 zł w marcu 20013 roku i zapewnień o zwrocie całości należności, z czego jednak się nie wywiązał. Wtedy też pokrzywdzona poznała rzeczywistą sytuację finansową oskarżonego (D. K. k 19 – 21, 30 – 30v, 479 – 481, 728 – 730).

Jak z powyższego wynika, rysują się dwie wersje okoliczności związanych z pożyczką, jakiej D. K. udzieliła P. M.. Zdaniem Sądu, wiarygodne są w tym zakresie zeznania pokrzywdzonej.

D. K. przesłuchiwana zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i przed Sądem podaje te same, zbieżne, okoliczności związane z udzieleniem pożyczki oskarżonemu. Podkreśla również, że łączyły ich bliskie relacje, zaś zaufanie, jakim obdarzyła P. M. dodatkowo uwiarygodniało jego prośbę. Wspomniane relacje uległy zmianie nie tylko ze względu na niewywiązanie się przez oskarżonego ze zwrotu zaciągniętej pożyczki, ale również gdy D. K. poznała jego rzeczywistą sytuację majątkową. Zeznania pokrzywdzonej są więc szczerze, nie unika ona ujawnienia nawet tych okoliczności, które mogłyby stawiać ją w niekorzystnym świetle, jak chociażby udzielenie pożyczki na tak wysoką kwotę bez sprawdzenia wiarygodności twierdzeń P. M.. Zeznania te zasługują więc na wiarę.

Co prawda okoliczności, o jakich zeznaje nie są poparte dokumentami (z treści umowy pożyczki nie wynika, na jaki cel została udzielona – vide k 6), jednak przesłuchani w sprawie świadkowie w sposób zbieżny z relacją pokrzywdzonej przedstawiają przebieg wydarzeń (siłą rzeczy znany z relacji tej pierwszej). W szczególności, z zeznań zarówno M. G. (1) (k 31 – 32, 731 – 732), jak też W. Z. (1) (k 33 – 34, 732 – 733) nie wynika, aby udzielona pożyczka miała być formą pomocy finansowej dla oskarżonego pozostającej bez związku z Fabryką (...). Świadcowie podkreślają również zaufanie, jakim D. K. darzyła wówczas P. M., a także zaskoczenie, jakim było dla pokrzywdzonej ujawnienie rzeczywistej sytuacji finansowej oskarżonego. Zeznania M. G. i W. Z. zasługują więc na wiarę.

Natomiast zeznania M. M. (1) niczego w istocie do sprawy nie wniosły. Świadek zeznawał na okoliczności mające miejsce po przedmiotowych zdarzeniach, jej wiedza na temat pożyczki udzielonej przez pokrzywdzoną jest ogólnikowa, opiera się na równie ogólnikowych informacjach przekazanych przez oskarżonego po udzieleniu pożyczki przez pokrzywdzoną (M. M. k 745v – 747).

Na wiarę zasługują również dowody nieosobowe zgromadzone w sprawie.

Kopia umowy pożyczki z dnia 16.04.2012r. (k. 6), kopia weksla i deklaracji wekslowej z dnia 16.04.2012r. (k. 7), kopia potwierdzenia złożenia dyspozycji przelewu z dnia 24.09.2012r. (k. 8), kopia potwierdzenia złożenia dyspozycji przelewu z dnia 24.09.2012r. (k. 9) złożone przez pokrzywdzoną nie były przez strony kwestionowane, podobnie jak korespondencja mailowa z dnia 23.04.2013r. (k. 105). Dokumenty związane z sytuacją majątkową oskarżonego również nie były przez strony kwestionowane (Uwierzytelnione wydruki z podsystemu kontroli zeznań podatkowych PIT-37 za lata 2009-2012 uzyskane z Trzeciego Urzędu Skarbowego w (...) dot. P. M. (k. 74-81), wyciąg z uzupełniającej listy wierzytelności Fabryki (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej (k. 106), kserokopia zaświadczenia depozytowego (k. 107-108), podstawowe warunki transakcji zakupu akcji Fabryka (...) S.A. z siedzibą w W. (k. 109-119), odstąpienie od umowy i wezwanie do zapłaty (k. 120), potwierdzenie dokonania przelewu przez P. M. dla odbiorcy (...) S.A. Luxemburg (k. 122), potwierdzenie przelewu z konta P. M. na rzecz (...) S.A. Luxemburg kwoty 100.000zł (k. 123), potwierdzenie przelewu z konta P. M. na rzecz J. W. (1) kwoty 50.000zł z dnia 16.04.2012r (k. 124-125), potwierdzenie przelewu z konta P. M. na rzecz J. W. (1) kwoty 100.000zł z dnia 27.06.2012r. (k. 126), potwierdzenie przelewu z konta P. M. na rzecz J. W. (1) kwoty 50.00zł z dnia 28.06.2012r. (k. 127), potwierdzenie przelewu z konta P. M. na rzecz J. W. (1) kwoty 30.00zł z dnia 29.06.2012r. (k. 128), potwierdzenie przelewu z konta P. M. na rzecz J. W. (1) kwoty 50.00zł z dnia 24.09.2012r. (k. 129), potwierdzenie przelewu z konta P. M. na rzecz R. (...) kwoty 54.720 zł z dnia 26.04.2012r. (k. 130), potwierdzenie przelewu z konta P. M. na rzecz R. (...) kwoty 10.000 zł z dnia 26.04.2012r. (k. 131), potwierdzenie przelewu z konta P. M. na rzecz R. (...) kwoty 5.000zł z dnia 10.10.2012r. (k. 132), potwierdzenie przelewu z konta P. M. na rzecz D. S. kwoty 100.000,00 zł z dnia 13.08.2012r. (k. 133), potwierdzenie przelewu z konta P. M. na rzecz D. S. kwoty 20.000,00 zł z dnia 15.03.2013r. (k. 134), potwierdzenie przelewu z konta P. M. na rzecz D. S. kwoty 8.000,00zł z dnia 04.07.2012r. (k. 135), operat szacunkowy nieruchomości lokalowej w W. przy ul. (...) lok. 29 (k. 138-139), kserokopia akt postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez komornika sądowego dla m.st. W. za sygn. Kms 283/14 (k. 163-189), kserokopia akt postępowania sądowego toczącego się przed Sądem Okręgowym w Wałbrzychu z subsydiarnego aktu oskarżenia P. M. (k. 202-296), kserokopia akt postępowania sądowego toczącego się przed Sądem Rejonowym w Wałbrzychu VI Wydział Gospodarczy o sygn. VI GU55/09 (k. 297-474), odpis zwykły księgi wieczystej mieszkania przy ul. (...) w W. (k. 485-186), kserokopia wypisu z aktu notarialnego z dnia 02.12.2012r. podpisanego przez J. W. i P. M. (1) (k. 492-495), kserokopia postanowienia SR miasta st. W. I Wydział Cywilny w W. sygn.. I Co 828/12 (k. 496-497), kserokopia nakazu zapłaty SR I Wydział Cywilny w K. sygn. INc 97/10 (k. 498-500), kserokopia wypisu z aktu notarialnego z dnia 13.08.2012r. podpisanego przez P. K. i P. M. (1) (k. 501-504), kserokopia postanowienia SR m. st. W. II Wydział Cywilny w W. sygn. II Co 249/13 (k. 505-506), kserokopia nakazu zapłaty SR I Wydział Cywilny dla (...) w W. sygn. INc 10181/11 (k. 509-511), kserokopia wyroku zaocznego SO I Wydział Cywilny w W. sygn. IV C 408/13 (k. 515), kserokopia postanowienia SO I Wydział Cywilny w W. IV C 408/13 w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności (k. 516-517), kserokopia postanowienia SR dla m. st. W. II Wydział Cywilny w W. sygn. II Co 827/14 z dnia 6 maja 2014r. w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przez (...) w W. (k. 520-522), kserokopia postanowienia SR dla m. st. W. I Wydział Cywilny w W. sygn. I Co 383/09 w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przeciwko P. M. przez (...) (k. 525), odpis zupełny księgi wieczystej mieszkania w W. przy ul. (...) (k. 531-536), kserokopia akt komorniczych Km 283/14 (k. 539-571)).

W postępowaniu przygotowawczym wywołano opinię biegłego psychiatry celem ustalenia, czy istnieją przesłanki do powzięcia wątpliwości odnośnie stanu zdrowia psychicznego P. M.. Sporządzona opinia, jakkolwiek wiarygodna, przyniosła negatywną odpowiedź na tak postawione pytanie (opinia sędowo-psychiatryczna k. 594-596); dowód ów nie miał więc znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Z kolei dokumenty złożone przez strony w toku postępowania sądowego dotyczą działań (negocjacji) podejmowanych przez P. M. i D. K. po zdarzeniach objętych aktem oskarżenia w niniejszej sprawie. Nie kwestionując wiarygodności tych dokumentów, nie można nie zauważyć, że wpisują się one w schemat werbalnych deklaracji oskarżonego o woli wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania i poza ów schemat nie wychodzą – P. M. zwrócił dotychczas pokrzywdzonej jedynie 20 000 zł, co stanowi niewiele ponad 3% zaciągniętej pożyczki.

Zgodnie z treścią art. 286 § 1 k.k. przestępstwa oszustwa dopuszcza się ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsięwziętego działania. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym w przypadku oszustwa jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Sprawca podejmując swoje zachowanie musi mieć wyobrażenie pożądanej dla niego sytuacji, która stanowić ma rezultat jego zachowania. Takie ujęcie znamion strony podmiotowej wyklucza możliwość popełnienia oszustwa z zamiarem wynikowym. Charakterystyczny dla strony podmiotowej tego przestępstwa zamiar bezpośredni powinien obejmować zarówno cel aktywności sprawcy jak i sam sposób działania zmierzający do jego realizacji.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego¹, aby przypisać sprawcy popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. konieczne jest ustalenie spełnienia znamion strony podmiotowej czynu polegającej na tym, iż sprawca już w momencie zawarcia umowy miał zamiar nie zwrotu należności, doprowadzając w ten sposób kontrahenta do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia go w błąd.

Zdaniem Sądu, w odniesieniu do czynu zarzucanego oskarżonemu, spełnione zostały wskazane wyżej przesłanki. W pierwszej kolejności zauważyć należy, że zawierając umowę pożyczki z pokrzywdzoną i przeznaczając uzyskane tą drogą środki finansowe na spłatę części wcześniejszych zobowiązań, P. M. nie był w stanie wywiązać się z zawartej umowy, chociażby ze względu na liczbę i wysokość wcześniej zawartych zobowiązań (o czym była mowa powyżej). Warto przypomnieć w tym miejscu, że z deklaracji podatkowych P. M. wynika, że w 2011 roku osiągnął on dochód w wysokości 8 694, 40 zł, natomiast w 2012 roku – 9 448, 16 zł. Oskarżony, jako osoba o wykształceniu wyższym, z zawodu finansista bankowiec, musiał z tego faktu zdawać sobie sprawę. Co więcej, wprowadził w błąd pokrzywdzoną zarówno odnośnie swojej sytuacji finansowej, jak też przeznaczenia pożyczonych pieniędzy. Użyty przez oskarżonego w kwietniu 2012 roku zwrot „dokapitalizowanie fabryki porcelany” jest co prawda niejednoznaczny, jednak w świetle upadłości likwidacyjnej, w jakiej owa fabryka wówczas się znajdowała, musi być rozumiany nie inaczej, jak w kategoriach wprowadzenia D. K. w błąd odnośnie kondycji finansowej fabryki, a także samego oskarżonego. Nie można w tym miejscu nie przywołać zeznań D. K., według której P. M. wielokrotnie zapewniał ją o bardzo dobrej sytuacji finansowej fabryki porcelany. Podobnie rzecz się ma w odniesieniu do zdarzeń z września 2012 roku – oskarżony aktywnie uczestnicząc w działaniach związanych z upadłością Fabryki (...) w W. musiał zdawać sobie sprawę, że obietnice zakupu akcji tej firmy, do tego również za kwotę wcześniejszej pożyczki, są w istocie obietnicami bez pokrycia i mają jedynie na celu nakłonienie pokrzywdzonej do kolejnego niekorzystnego rozporządzenia mieniem. P. M. można więc przypisać wyczerpanie znamion art. 286 § 1 k.k. Zważywszy jednak na wartość przedmiotowego mienia (650 000 zł), stanowiło ono mienie znacznej wartości w rozumieniu art. 115 § 5 k.k., co czyniło zasadnym przyjęcie kumulatywnej kwalifikacji również z art. 294 § 1 k.k. Działania oskarżonego podejmowane były w krótkich odstępach czasu, ze z góry powziętym zamiarem, co uzasadnia również przyjęcie kwalifikacji z uwzględnieniem art. 12 k.k.

Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze treść art. 53 § 1 i 2 k.k. P. M. nie był dotychczas karany (dane o karalności k 593). Przedmiotowa kwota jest znaczna; oskarżony bez skrępowań wykorzystał zaufanie, jakim obdarzyła go pokrzywdzona, zaś otrzymane tą drogą pieniądze przeznaczył na spłatę części swoich wcześniejszych zobowiązań. Ponieważ P. M. działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, zasadnym było orzeczenie względem niego również kary grzywny, przy czym wysokość dziennej stawki uwzględnia także jego sytuację majątkową.

Dając priorytet karom nie izolacyjnym i uwzględniając dotychczasową niekaralność oskarżonego, orzeczona kara pozbawienia wolności została wobec niego warunkowo zawieszona na stosowny okres próby.

Jako że P. M. korzysta z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, zasadnym było nałożenie na niego obowiązku naprawienia szkody, tym bardziej, że P. M. cały czas deklaruje wolę jej naprawienia.

W części dotyczącej kosztów orzeczenie oparto na treści art. 627 kpk.

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

1 Zob. np. wyrok z dnia 21 listopada 2007r; V KK 66/07